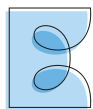

Direkt

JUNI 2026

EVANGELISKA
FRIKYRKAN

TEMA

Fred

Kristnas roll i att skapa fred

Hanif Noori om den kärlek han mötte i
kyrkan efter flykten från Afghanistan

SID 16

**"Vi måste
eskalera fred"**

SID 4

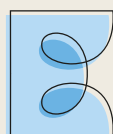
**Så pratar du med barn
om krig och fred**

SID 22

Innehåll

LEDARE Linnea Åberg	3
PORTRÄTT Bassem Melki, ass. professor i fredstudier	4
BÖN "Bön om fred" – Åsa Molin	8
FÖRDJUPNING "En fredlig teologi" – Samuel Åsberg	9
NOTISER Nytt om namn / Att följa fredsfursten	14
PORTRÄTT Hanif Noori efter flykten från Afghanistan	16
SAMTAL Unga om krig och fred	18
NOTISER Bära vapen eller inte?	18
DIKT "Fredsikt" – Hanna Roberthson	16
TIPS OCH RÅD Så pratar du med barn om krig och fred	21
NOTISER Församlingspraktiker / Fredsvänner / Följ med till Ukraina	23
REPORTAGE Pastor Csaba Nagy i Ukraina	26
KALENDER Detta händer under året	30
AKTUELLT 500 personer på EFKs kongress	31

Du kanske märker att vi ser lite annorlunda ut. Vi är samma rörelse med samma vision – men i en ny grafisk form!

EVANGELISKA FRIKYRKAN

EVANGELISKA FRIKYRKAN (EFK) är en församlings- och missionsrörelse med omkring 260 församlingar i Sverige som tillsammans har ca 31 000 medlemmar. EFKs församlingar har ett stort internationellt engagemang i drygt 30 länder. Det gemensamma arbetet leds av Internationella programmet, Sverigeprogrammet och Utbildningsprogrammet. EFK har 90-konto då vi uppfyller Svensk Insamlingskontrolls kriterier.

DIREKT från Evangeliska Frikyrkan utges av Evangeliska Frikyrkan. ISSN 2003-5578

ANSVARIG UTGIVARE: Ingemar Forss

REDAKTION: Kristina Sandin, Stina Vingren, Marcus Wallin

FORMGIVNING: FAB Agency

OMSLAGSBILD: Hanif Noori, foto: Alva Galmén

MEJLA TILL: kommunikation@efk.se om du har tips till tidningen.

TRYCK: Skilltryck

ADRESS: Evangeliska Frikyrkan,
Box 1624, 701 16 Örebro.
Tel. 019-16 76 00 | info@efk.se | www.efk.se
www.facebook.com/evangeliskafrikyrkan
Instagram: @evangeliskafrikyrkan

GÅVOR: Bankgiro 900-4037 | Plusgiro 90 04 03-7
Swish 9004037

GDPR: I Direkt skildras EFKs verksamhet och det arbete som vi i rörelsen står i. Därför skickas Direkt till dig som stödjer EFKs gemensamma arbete, genom till exempel spontana eller regelbundna gåvor, Barnhjälpen, Ge för livet eller kyrkoavgift. Gå in på efk.se/gdpr eller hör av dig till kontaktuppgiftsansvarig@efk.se om du vill veta mer om hur vi hanterar dina personuppgifter. Vill du inte ha tidningen hem eller vill du skriva upp dig som prenumerant? Gå in på efk.se/direkt eller ring 019-16 76 00.

Jesus kom inte på en stridshäst

NÄRA 120 MILJONER MÄNNISKOR är på flykt på grund av väpnade konflikter (UNHCR 2024); vapenindustrin går varm och krig används som något så motsägelsefullt som ett medel för fred och demokrati. Sverige har inte sedan andra världskrigets dagar levt med krig så geografiskt nära som idag.

VAD INNEBÄR FRÅGOR om krig och upprustning för oss, efterföljare till Jesus och många gånger uttalade pacifister? Hur ställer vi oss till värnplikt och militärtjänst när hotet kommer närmare? Det är enkelt att ge snabba svar, men frågorna är egentligen inte enkla eftersom de berör vår nationella säkerhet och trygghet, samtidigt som de utmanar vår efterföljelse.

JESUS RIDER IN I JERUSALEM på en åsna och människorna står längs vägen och ropar: "Hosianna". De flesta såg i Jesus en man som skulle uppfylla deras förväntningar på nationens upprättelse, en härförare som skulle leda dem i strid mot den ockuperande romerska makten. Men Jesus kom inte på en stridshäst utan på en åsna. Han uppfyllde löften och förväntningar, men på ett annorlunda sätt. I stället för att upprätta Israel i relation till romarna kom Jesus för att skapa fred mellan Gud och människa, och han gjorde det inte genom att ta till vapen, utan genom att själv ge upp sitt liv på korset.

I JESU FOTSPÅR är vi kallade att vara fredsbyggare. Genom Jesus försoning har vi fått erfara vad sann fred verkligen kan vara. Den är mer än frånvaron av krig – det är att leva i försonade relationer: Gud och människa, människa och människa, och till och med skapelsen och människan. Frågan om fred kan aldrig bara handla om geopolitiska konflikter eller militärtjänst. Den handlar om att följa fridsfursten och att värna om freden i varje relation vi befinner oss i. Det är då vi vittnar om Jesus Kristus som är den ende som upprättar fred över hela vår jord.

LINNEA ÅBERG

Nyvald missionsdirektor
för Evangeliska Frikyrkan

Linnea Åberg valdes på kongressen till ny missionsdirektor!

Vid hennes sida finns två biträdande missionsdirektorer: Magnus Alphonse och Markus Sand.

Läs mer om EFKs nya ledartrio på efk.se/mdval

Bassem Melki, assisterande professor i fredstudier:

*”När konflikter
eskalerar måste
vi eskalera fred”*

Våldet i Mellanöstern fortsätter att prägla människors vardag. I Libanon lever hundratusentals människor i osäkerhet, efter år av ekonomisk kris, politisk instabilitet och återkommande konflikter kopplade till regionens större spänningar. När vi möter Bassem Melki, assisterande professor i fredstudier på Arab Baptist Theological Seminary, är han på väg tillbaka till ett land där framtiden är oviss. Men hans bild av fred är allt annat än passiv.

TEXT: STINA VINGREN

FOTO: MARCUS WALLIN / SOPHIE NASRALLAH

– Fred är att hela, bryta barriärer och låsa upp potential, säger han.

Vi möter Bassem i Örebro, efter några dagars besök i Korskyrkan i Norrköping och Hyllie park kyrkan i Malmö, långt från de platser han snart ska återvända till. För Bassem är fred inte ett tillstånd man befinner sig i – utan en rörelse.

– Det handlar om att bryta barriärer, på alla nivåer. I relationer, i familjer, i samhällen. Att inte bara laga det som är trasigt, utan frigöra det som kan bli.

Han beskriver fred som något som får människor och gemenskaper att blomstra, en kraft som gör skillnad.

Fred är en kraft

– Fred är inte bara frånvaron av konflikt. Det är en kraft. Precis som ljus inte är frånvaro av mörker, utan något som lyser i sig självt.

Den kraften tar sig olika uttryck. I ett samhälle kan det handla om att stå upp mot orättvisor,

förändra strukturer eller ge röst åt dem som annars inte hörs – de mest utsatta, de marginaliserade. Samtidigt vänder han blicken mot Sverige.

– Ni har haft fred i 200 år av en anledning. Ni har arbetat för det. Men fred är inget man kan ta för givet. Lämna man saker olösta riskerar det att förändras.

När konflikter eskalerar

När konflikter eskalerar, menar Bassem, behöver också fredsarbetet växla upp.

– Vi måste eskalera fred.

Han beskriver hur kyrkor i Libanon samlas för att ställa just den frågan: vad gör vi nu? Det handlar inte bara om att dela ut mat, filter och skydd – även om det är livsnödvändigt.

– Hur hjälper vi människor att bearbeta trauma? Hur helas relationer? Vad behöver förändras så att detta inte händer igen?

Han talar om tre nivåer: att bevara fred, att skapa fred och att bygga fred. Det sistnämnda är det långsiktiga arbetet – genom utbildning, genom att stärka familjer, unga och kvinnor, genom att ge människor en röst och en plats i samhället.

Be för:

Att vi ska skydda våra hjärtan
och hålla dem öppna för andra

Att människor ska få erfara
Guds kärlek

Styrka och uthållighet nu
och över tid

Beskydd

Bassem Melki besökte bland annat Malmö och Norrköping. Här sitter han med Björn Strömvall, föreståndare i Korskyrkan Norrköping.

”Bibeln talar om en frid som övergår allt förstånd. Det betyder inte att rädslan försvinner, men jag vet att Gud har kontroll ändå.”

Kampen i hjärtat

Men allt börjar någon annanstans.

– Det börjar i hjärtat.

När flyktingar kom från grannländer insåg kyrkorna att den första barriären inte fanns mellan människor utan inom dem själva.

– Gud behövde förändra oss först. Annars hade vi kunnat göra mer skada än nytta.

Att arbeta för fred i en konfliktzon handlar därför inte bara om yttre insatser, utan om en inre kamp.

– Jag kan vilja älska människor. Men samtidigt kan jag bli attackerad av mina egna tankar: de är ju ”fienden”. Det är ständig kamp. Hur älskar jag

min fiende? Hur ber jag för den som skadar oss? Om vi inte skyddar våra hjärtan riskerar handlingarna att bli tomma.

Att orka fortsätta

Samtidigt finns en annan utmaning: orken. Under de senaste åren har Libanon drabbats av kris efter kris – ekonomisk kollaps, explosionen i Beirut, politisk oro och väpnade konflikter. Till slut sätter det spår.

– Min fru och jag kom till en punkt där vi inte orkade längre. Vi insåg att vi själva hade blivit traumatiserade.

När han talar om nuläget blir rösten allvarligare.

Människor är på flykt och många saknar bostad. Spänningarna ökar mellan olika grupper.

– Vi är rädda för framtiden. Det här kriget är annorlunda. Jag vet inte hur det kommer att sluta.

Och ändå återkommer han till något som bär.

– Bibeln talar om en frid som övergår allt förstånd. Det betyder inte att rädslan försvinner, men jag vet att Gud har kontroll ändå och att jag fortfarande har en uppgift.

Den friden, menar han, sprider sig vidare.

– Människor märker av den, även de som inte delar vår tro.

Han nämner en av Jesu liknelser som beskriver Guds rike som ett träd (Lukasevangeliet 13:18-19), där människor kan finna skydd.

– Det är vad vi får vara som kyrka. En plats där människor får vila, oavsett vem de är.

När han snart återvänder till Libanon gör han det med både tyngd och tacksamhet.

– Jag är så tacksam för stödet vi får från församlingarna här i Sverige. För förbönen och omsorgen. Det är en stor välsignelse och gör att jag kommer tillbaka i Libanon påfylld med styrka för att fortsätta skapa fred.

I Libanon samarbetar vi i EFK bland annat med organisationen Thimar, som stöttar lokala aktörer i Syrien att skapa trygga platser där barn efter många år av inbördeskrig, oro och kris får leka, läka, växa och lära tillsammans med andra barn.

Läs mer på
efk.se

Bön om fred

*Gud, vi vänder oss till dig
och ber för vår sargade värld
Du vet allt om krigens fasor
Du vet allt om människans blodiga spår
genom historien*

*Vi ber om mod att våga stå upp för fredens duvor
i en värld av rovfåglar
Vi ber om kraft att välja fredens väg
Vi ber om trons blick som
ser att segern tillhör ditt fredliga rike
Vi ber om försoningens mirakel
mitt i konflikter som verkar omöjliga att lösa*

*Vi ber om insikt och omvändelse
hos de som ställer sig i vägen för fred
Vi ber om besinning och visdom
barmhärtighet och mänsklighet
hos de som har vapnens makt*

*Vi ber för alla som arbetar för fred
alla som är med och skapar rum för
möten och medling*

*Jesus, du som är fredens furste
Led oss allt djupare in i fridens landskap
I Faderns, Sonens och den helige Andes namn
Amen*

Åsa Molin

Den här bönen publicerades först i skriften Att följa Fredsfursten,
som går att läsa på efk.se/fred

En *fredlig* teologi

TEXT: SAMUEL ÅSBERG

Hur ser en fredlig teologi ut? Vilka teologiska perspektiv är viktiga när det kommer till en kristen förståelse av, och förhållningssätt till, fred och våld? Utgångspunkten i den här texten är att all kristen teologi som vill ge sig i kast med dessa svåra frågor måste börja med Jesus. Den främsta och kanske mest självklara anledningen till detta är att det är Jesus som ger den kristna förståelsen av fred sitt särskilda innehåll. Men fokuset på Jesus – liksom på den närliggande tematiken kring Guds rike och korset – handlar också, från ett omvänt håll, om att kasta oss in i själva kärnan av evangeliet och där upptäcka hur freden går som en röd tråd genom det.

En annorlunda Messias

Jesu inträde på historiens scen sker i en kontext av romersk ockupation, en situation som gav en särskild laddning och innebörd åt de löften som getts till folket. Judarna längtade efter befrielse och ett återupprättat Israel. Väntan på den Messias som utlovats var för dem tätt sammanknuten med denna befrielse och återupprättelse – något som många föreställde sig skulle ske genom väpnat uppror. När Jesus påbörjar sin offentliga gärning och drar stora skaror människor till sig knyts dessa förväntningar snart till honom. Bland folket och de som följer honom väcks förhoppningarna om att han är den som ska störta ockupationsmakten, återupprätta Israel och insättas som dess nya kung.

Men hur bemöter Jesus dessa förväntningar? Å ena sidan bekräftar Jesus folkets förväntningar. Han undervisar med kraft ur skrifterna och predikar om Guds rike. Han visar sin makt genom att bota de sjuka, driva ut onda andar och utföra mirakel. Å andra sidan bryter Jesus återkommande med föreställningarna om den utlovade frälsaren. Inte minst handlar det om den starka betoningen på freden. Mot bilden av en krigisk befrielsekämpe uppmanar han sina efterföljare att älska sina fiender och att inte ge igen när de själva utsätts för våld, och framhåller fredsmäklarna som föredömen (Matt 5:9, 38-48). Likaså vänder han upp-och-ner på föreställningar om makt och talar om hur riket kännetecknas av tjänande snarare än härskande (Mark 10:31, 42-45; Joh 6:15). Istället för seger och framgång talar han om förföljelse och lidande, både för sin egen del och för dem som vill följa honom (Matt 5:10-12, 16:24).

Illustration: Julia Martinsson. Den här illustrationen publicerades först i skriften Att följa Fredsfursten, som finns att läsa på efk.se/fred

Ett sätt att beskriva det Jesus gör är att han omdefinierar riket och rollen som Messias. Inte så att han uppfinner något radikalt nytt, frikopplat från Guds löften. Det är snarare så att han hjälper folket att se den radikala innebörden av de ursprungliga löfena, det Gud alltid har tänkt för världen – något som visar sig vara större än

de kunnat föreställa sig. Denna vision är något som utmanar varje rike och härskare. Men inte genom att omstörta makten, utan genom att leva ut en annan verklighet, ett annat sätt att vara, i maktens närvaro. Jesus är Messias, men han är en annorlunda Messias, och han predikar ett annorlunda rike. Det Jesus gör genom sitt liv och gärning är att gestalta detta rike. Kyrkofadern Origenes talade om Jesus som gudsriket i egen person. Genom Jesus tar riket plats och blir synligt i världen. I Jesu liv, i hans undervisning och exempel, får vi syn på Guds vilja för världen. I honom sammanfaller mål och medel, innehåll och form.

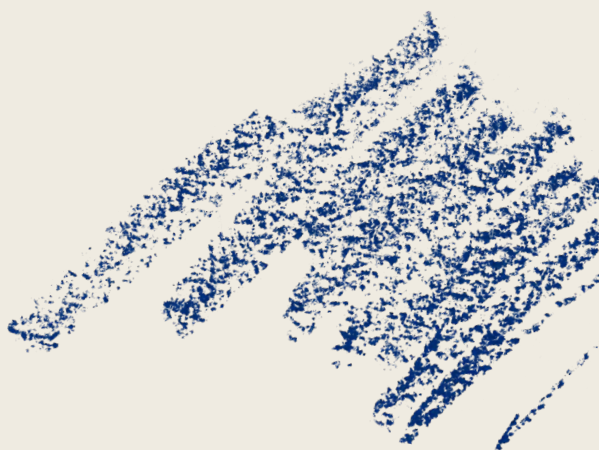
Genom Jesus tar riket plats och blir synligt i världen. I Jesu liv, i hans undervisning och exempel, får vi syn på Guds vilja för världen.

Riket blir synligt i hur Jesus umgås och äter med prostituerade och tullindrivare, i hur han predikar generositet och tillit till Guds godhet snarare än konkurrens och kontroll (Matt 6:25-34). Men det blir också på ett särskilt sätt synligt i hur Jesus genom hela sin gärning avstår från våld – och hur han istället utger sig själv på korset.

Något som på ett väldigt tydligt sätt illustrerar detta är den händelse som utspelar sig i Getsemane. Jesus och hans lärjungar har knappt hunnit avsluta påskmåltiden innan en beväpnad folkhop, utsänd av överstepräster och folkets äldste, kommer för att gripa honom (Matt 26:47-56). För somliga av lärjungarna uppfattades troligen denna konfrontation som den stund Jesus äntligen skulle kliva fram och anta rollen som befrielsekämpe. En av lärjungarna som är med drar sitt svärd och hugger mot översteprästens tjänare. Detta hade kunnat vara startskottet för en befrielsekamp som med all säkerhet skulle spridits som en löpeld. Men lika

snabbt som svärdhugget faller ingriper Jesus. Han hindrar sina efterföljare och helar tjänaren som har sårats (Luk 22:51). Det viktiga att lägga märke till här är det som Jesus säger när han tillrättavisar lärjungen som dragit sitt svärd: "Tror du inte att om jag bad min fader skulle han genast skicka mer än tolv legioner änglar till min hjälp?" (Matt 26:53). En minsta vink och Jesus hade haft en himmelsk härskara vid sin sida. Det är alltså inte så att Jesus saknar möjligheten att med våld kuva folkhoppen och omstörta den romerska ockupationsmakten (eller vilken världslig makt som helst för den delen!), och att genom detta inrätta sitt rike. Men det är precis denna möjlighet som Jesus avsäger sig – i detta ögonblick och genom hela sin gärning. Istället låter han sig utsättas för maktens brutala våld på korset.

För lärjungarna, som ännu inte förstått vidden av det Jesus kommit för att göra, blir korset en kris och ett nederlag. Men här pågår något mer under ytan som lärjungarna ännu inte ser. Det finns ett djupare skikt som handlar om att korset paradoxalt nog är den plats där den sanna revolutionen når sin kulmen. Faktum är att för Jesus har vägen mot korset framträtt med all tydlighet redan från början. Det finns liksom en rak linje, från hans inträde i världen, genom hans liv och gärning, fram till det som sker på korset. Korset är själva crescendo, och också det som allra tydligast visar på det radikalt annorlunda i Jesu väg.

Uppståndelsens bekräftelse

Nu är korset sett till sig självt förstås inga goda nyheter, utan endast ett tragiskt vittnesbörd om världens orättvisa, precis som lärjungarna så tydligt kunde se. Det som gör korset till en seger är det oväntade och mirakulösa som följer i uppståndelsen. Genom uppståndelsen blir korset ett vittnesbörd, inte bara om Guds självutgivande kärlek utan även om Guds kraft. Samtidigt är dessa två intimt sammankopplade. Guds kärlek är Guds kraft. Det som sker på korset skulle kunna beskrivas som en sammandrabbning mellan två makter, eller två sorters makt. I sitt utgivande av sig själv sätter Jesus sin tillit till och utövar en annan sorts makt, Guds självutgivande kärleks makt – en makt som är starkare, mer ursprunglig och mer sann än våldets makt. Det är också denna makt eller kraft som vänder korsets tragiska öde och uppväcker Jesus från de döda.

Uppståndelsen är en *bekräftelse*. Den är en bekräftelse av Jesu *person*. En bekräftelse på att han är den sanna Messias. Den är en bekräftelse av Jesu *liv*, av det *rike* han pekat på och den *väg* han visat. Och i dess djupaste bemärkelse är uppståndelsen en bekräftelse och ett tecken på Guds slutliga *seger* – över döden, synden och våldet – en bekräftelse på att Guds kärleks kraft är starkare än dessa andra makter. Uppståndelsens bekräftelse är det som gör Guds fredliga rike till något mer än en utopi. Även om det ännu väntar sin fullbordan är det en verklighet som brutit in i historien, genom Kristus. Det är detta som är evangelium, de goda nyheterna.

Även om vår önskan och strävan är att vårt arbete för fred ska få bära frukt här och nu, innebär detta att våldet med högsta sannolikhet kommer att vara en fortsatt verklighet. Det tar förstås inte bort vikten av vårt uppdrag och kallelse. Tvärtom ger den en särskild tyngd åt det.

En inbjudan att leva bortom nödvändighetens ordning

Vad innebär då detta för hur vi kan tänka kring en "fredlig teologi", som tar sitt avstamp i Jesu liv och gärning, idag? Vilken vägledning kan en sådan teologi ge oss i vårt lärjungaskap och uppdrag som kyrka, särskilt vad gäller vårt vittnesbörd om fred? Det korta svaret är att vi är kallade att vittna om Guds fredliga rike, genom att följa den väg som Jesus visat, så att fler kan få syn på och få ta del av det. Men för att undvika romantiserade bilder av vad detta innebär är det viktigt att poängtera den spänning som finns i att riket visserligen är här "redan nu", men att det "ännu inte" har kommit i sin fullkomlighet – och att det inte kommer att fullkomnas förrän vid historiens slut. Även om vår önskan och strävan är att vårt arbete för fred ska få bära frukt här och nu, innebär detta att våldet med

I sitt utgivande av sig själv sätter Jesus sin tillit till och utövar en annan sorts makt, Guds självutgivande kärleks makt – en makt som är starkare, mer ursprunglig och mer sann än våldets makt.

högsta sannolikhet kommer att vara en fortsatt verklighet. Det tar förstås inte bort vikten av vårt uppdrag och kallelse. Tvärtom ger den en särskild tyngd åt det.

Jag skulle här särskilt vilja lyfta upp en aspekt i hur en fredlig teologi skulle kunna vara vägledande för oss idag. Utifrån det jag sagt hittills skulle vi kunna förstå kallelsen att vittna om och leva ut Guds rike som en kallelse att sätta vår tillit till korset makt – dvs. till Guds självutgivande kärleks makt – snarare än till våldets makt. I korthet så handlar detta om att den visshet som Jesu seger på korset ger, gör att vi med frimodighet kan ge oss hän åt Guds fredliga vägar, mitt i en våldsam värld. Den franske sociologen och teologen Jacques Ellul (1912-1994) skiljer mellan vad han kallar för "nödvändighetens" och "frihetens" ordning. Att vända sig till våldet är att ställa sig under nödvändighetens ordning, att låta sig bli styrd av våldets nödvändighet. Ellul såg tydligare än de flesta i sin tid hur våld föder våld – och hur våldet, snarare än vara ett neutralt "medel", är en mekanism eller kraft som lätt snärjer oss i sitt grepp. Gränsen mellan vår användning av våldet och våldets användning av oss är sällan så tydlig som vi vill göra den till.

Ellul ger oss en viktig kritik av våldet. Men än viktigare pekar han på den väg som möjliggjorts i Kristus. Jesus kallar oss ut från nödvändighetens herravälde, till att istället leva under frihetens ordning. Att leva under denna ordning handlar inte så mycket om att avstå från våld som det handlar om att upptäcka *möjligheten* till ett annat sorts handlande. Det som Ellul på ett särskilt sätt fångar in, det är hur Jesu väg är *befriande*. Vissheten om att historien redan har avgjorts i Kristus, den befriar oss från ansvaret att försöka styra den i rätt riktning med våldet som medel. Det betyder inte att vi inte har ett ansvar. Tvärtom. Den frihet som vi blir givna i Kristus manar oss att "slösaktigt" och utan ängslan leva ut och proklamera Guds fredliga rike, mitt i världens våld. Friheten i Kristus inbjuder oss att vara kreativa och innovativa,

att låta oss uppfyllas av en helig fantasi – att våga utforska, gestalta och experimentera med fredliga lösningar när andra ropar efter krig.

Återigen betyder inte detta att vi nödvändigtvis kommer att göra världen till en fredligare plats. Men kanske kan vårt vittnesbörd ändå skapa sprickor i nödvändighetens ordning, där Guds uppståndelseljus kan få lysa igenom. Kanske är det så, i vår splittrade tid, att vårt vittnesbörd kan få bli den "pärla" eller "skatt i åkern" som fångar våra medmänniskors hjärtan och längtan (Matt 13:44-46). Vi handlar utifrån en tillit till att Guds Ande kan bryta in på överraskande sätt. Samtidigt är det viktigt att understryka att lydnaden till Jesus kan kosta på. För den som vägrar våldet och väljer korsets väg utlovas inte en enklare vandring. Freden är alltid ett riskfyllt projekt. Men faktum är att detsamma gäller våldet. Att inte "våga" freden kan visa sig vara minst lika riskfyllt. Oavsett finns det för den som följer korsets väg en visshet om att denna väg är i samklang med Guds rike och därför ytterst med världens beskaffenhet. I denna mening är fredens mödosamma väg faktiskt mer "realistisk"! Det är just därför Jesus kan kalla fredsmäklarna och de som förföljs för "saliga" (Matt 5:9-12). Det är de som sätter sin tillit till det slaktade Lammet, snarare än härskarna och våldsverkarna, som den som ska föra historien till sitt mål (Upp 5).

Det här är en förkortad version av Samuel Åsbergs kapitel "En fredlig teologi" i skriften Att följa Fredsfursten.

Skriften går att läsa i sin helhet på efk.se/fred

Nytt om namn

I EFKs gemensamma organisation

Vera Berggren är ny projektledare för festivalen Kaleo från 260216.

Victor John avslutar sin utlandstjänst i Asien 260302.

Michaela Wickberg avslutar sin tjänst i receptionen på Sverigekontoret 260331.

I församlingarna

Börjat/börjar tjänst efter sommaren

Skillinge missionshus Anton Eidenskog installerad som pastor. Elin Eidenskog avskiljs som pastor med tjänst på Ge för livet Simrishamn.

Ryttargårdskyrkan Linköping Mattias Sennerhed ny pastor och föreståndare.

Härnakyrrkan Ljungsbro Victor Alphonse avskiljs som pastor.

New Life Hässelby, Stockholm Caroline och Fredrik Widell nya pastorer.

Korskyrkan Örebro Sara Morath avskiljs som pastor.

Borensbergs baptistförsamling, Salem Fredrik Lind ny pastor.

Matteuskyrkan Majorna Daniel Korol pastor.

Bergslagskyrkan Nora Andreas Collin pastor.

NAV Kumlaanstalten Frida Öberg Fängelsepastor.

NAV Växjö Alexander Backlund Fängelsepastor.

Mellringekyrkan Camilla Wasserman ny barn- och familjepastor.

Bergskyrkan Laxå Ned Modesha ny pastor.

Citykyrkan Linköping Albin Franzén avskiljs som pastor.

Söderhöjds kyrkan Stockholm Samuel Furingsten ny pastor och föreståndare.

Korskyrkan Örebro Nellime Newman avskiljs till barn- och familjepastor.

Korskyrkan Jönköping Tim Jansson pastor 60 %.

NAV Skänningeanstalten Anton Jonsson Fängelsepastor.

Fylstakyrkan Kumla Tobias Åberg ny pastor.

Saronkyrkan Göteborg Einar Säkert ny omsorgspastor 30 %.

Ulriksbergskyrkan Växjö Jonathan Ekros och Joel Oredssons går in i delat föreståndarskap.

Pastorer som avslutat/ska avsluta

Jonas Pramwall avslutat pastorstjänst i Saronkyrkan Göteborg juni 2025.

Bert Ingelsten gått i pension senast efter tjänst i Brickebergskyrkan Örebro vt-25 och Filadelfia-kyrkan Örebro.

Mattias Korswing slutar som pastor i Nordmalings baptistförsamling.

Benny Nilsson går i pension efter pastorstjänst i Hagakyrkan Habo och på Häktet i Jönköping sep -25.

Leif Svensson går i pension efter pastorstjänst i Lyckeby frikyrkoförsamling, sep-25.

Jonathan Mathai, Kustkyrkan Jävre, slutat som pastor hösten-25.

Magnus Lindeman avslutat tjänst som pastor Korskyrkan Västerås dec-25.

Fredrik Lignell avslutat sin tjänst som pastor i Ryttargårdskyrkan Linköping.

Deborah Sedin avslutar sin pastorstjänst bland barn och unga i församlingen Livsglädje Landskrona.

Gunbjörg Lindvall avslutar sin diakontjänst i församlingen Livsglädje Landskrona och går in i en ny projektjänst.

Oliver Sewón avslutar tjänst Korskyrkan Stockholm juli 2026.

Stefan Norberg avslutar pastorstjänst i Ekparkskyrkan Ydre och går i pension.

Att följa Fredsfursten – fördjupa dig med hjälp av skrift, filmer och frågor

Vad innebär det för oss som församlingsrörelse att följa Fredsfursten i en våldsam värld? Hur kommer vårt lärjungaskap till uttryck i mötet med konflikt och krig? I en orolig tid av upprustning och polarisering, vad kallar Jesus oss till – som hans efterföljare?

Att följa Fredsfursten – Om fred och efterföljelse av Kristus i en konfliktfylld värld är en teologisk skrift och ett samtalsmaterial om fred. Materialet är till för dig som tillsammans med andra kristna vill upptäcka Guds fred och hur den kan ta sig uttryck i vår vardag, i vårt närområde och ut över vår värld. Materialet riktar sig till den lokala församlingen, och kan med fördel användas som underlag för samtal i den lilla gruppen (bönegrupp/smågrupp), studiecirkel eller samtalskvällar i församlingen.

Att följa Fredsfursten har tagits fram på uppdrag av Evangeliska Frikyrkans styrelse utifrån ett beslut i kongressen 2024. En arbetsgrupp i rörelsen bestående av Thomas Arvidsson, Per-Henrik Bark, Isabelle Deivard, Filippa Jirenius och Samuel Åsberg har tagit fram en skrift samt ett samtalsmaterial med tillhörande filmer i samarbete med Studieförbundet Bilda. Materialet presenterades för rörelsen i samband med kongressen 2026. Mycket av innehållet i det här numret av Direkt är hämtat från materialet. Skriften finns i både tryckt och digital upplaga, och samtalsmaterialet finns digitalt.

Du behövs. Jättemycket.

Bli barnhjälpare!

Barnhjälpen
DET ÄR BARNET SOM RÄDDAR

StepOut

stepout.nu

@stepout

Hanif Noori...

... är 28 år

... bor i Örebro

... jobbar på ett lager

... är med i Församlingen
Mötesplatsen, Örebro

... älskar fotboll och dömer
ofta matcher på sin fritid

”Jag var missionär innan jag blev kristen”

TEXT OCH FOTO: ALVA GALMÉN

Hur kan en församling vara en
fredsskapande gemenskap?
Hur kan vi som individer spegla
Guds frid och kärlek för världen?
När Hanif Noori flydde från
oroligheter mötte han trygghet
och kärlek i kyrkan. Han tror att
vi som kristna kan spela en viktig
roll i att skapa fred.

Det är en glad och sprudlande Hanif jag möter, en solig torsdag i början av maj. Han lever en ganska vanlig vardag fylld av jobb, ett stort fotbollsintresse och ett starkt engagemang i Församlingen Mötesplatsen, Örebro. Bakom det till synes vanliga livet finns dock en berättelse väl värd att berätta. Låt oss backa bandet lite.

Hanif växte upp med en muslimsk tro i ett konfliktdrabbat och oroligt Afghanistan. I samband med förlusten av en familjemedlem tvingades han hitta ett jobb, samtidigt som han gick i skolan. I en inte så enkel tillvaro blev lösningen ett jobb en klasskompis ordnade fram.

Informationen var knapphändig, och arbetet visade sig vara ytterst farligt. I ett land känt för allvarlig förföljelse av kristna, började Hanif nämligen arbeta med en kristen

evangelisationskampanj. I skydd av nattens mörker delades flygblad om kristen tro ut på stadens gator och torg.

– Jag visste inte vad det stod på flygbladen jag spred, bara att det handlade om kristendom och att absolut ingen fick komma på mig. Jag gjorde det för pengarna.

Arbetet fick dock ett abrupt slut när han blev påkommen i sitt arbete. Han fängslades under dödshot och tvingades efter en fritagningsaktion initierad av en släkting till akut flykt från landet.

Kärleken väckte nyfikenhet

Flykten tog honom till Sverige, ett land han aldrig tidigare hört talas om. Placerad på ett flyktingboende i en liten ort, mitt i vintern, fanns ingenting att göra. Tristessen var stor. På julafton berättade en kille på boendet att det skulle vara ett disco i den lokala kyrkan och frågade om han ville följa med dit. Hanif skrattar åt situationen och den språkförbistring som verkar uppstått.

– När han sa att det skulle vara disco såg jag något annat framför mig än det jag möttes av, säger han.

Nej, något disco var det inte i kyrkan, däremot en livlig lovsångskväll med en stor kör, glädje och jubel. Han beskriver upplevelsen som förvirrande. Än mer förvirring uppstod när man i gudstjänsten började be för muslimer runtom i världen. Att man bad för människor från andra religioner, olika en själv, berättar han väckte något i honom.

– Det är en kärlekshandling att be för människor som inte är som du, vilket gjorde mig nyfiken.

Det ena ledde till det andra. Genom bibelskolestudier blev han frälst och valde att döpa sig. Han berättar hur han blev helad från depression och ångest, och att det hat han tidigare känt gentemot de människor som fick honom att tvingas ut på flykt helt försvann. Han slöt med andra ord en sorts fred.

Jag poängterar det paradoxala i att han tvingades fly på grund av den kristna tron, för att till följd av flykten senare komma till tro på Jesus. Han skrattar och säger:

– Ja, jag brukar säga att jag var en missionär

innan jag blev kristen.

Berätta om hoppet

Jag frågar honom om vad han associerar till ordet fred.

– I dagens samhälle är det bara kaos och krig. Man ser att religion är en jättestor del i konflikterna och att makthavare använder det som ett maktmedel, vilket oroar mig. När man läser i Bibeln ser man dock hur Gud uppmanar oss till kärlek och inre frid.

Hanif tänker att vi som kristna bär ett stort ansvar att berätta om hoppet för de människor vi möter i vår vardag. Att vi genom att bjuda in människor till våra hem och kyrkans gemenskap kan bli del av att skapa en fredligare värld.

”Att vi i vår tro uppmanas att be för våra fiender är också fredsskapande.”

Be för era fiender

– Att vi i vår tro uppmanas att be för våra fiender är också fredsskapande, säger Hanif.

– Att Bibeln betonar kärlek, nåd och frid, samt att vi ska älska vår nästa är jätteviktigt och en stor skillnad gentemot hur jag växte upp. Gud har redan offrat sig för oss, det är det viktigaste att komma ihåg och visar på stor fred. Vi behöver inte motprestera.

Han avslutar vårt samtal med en uppmaning:

– Vi behöver fortsätta be för Afghanistan och andra muslimska länder. Vi behöver be om väckelse så att alla människor där kan få uppleva Guds frid och fred. Det finns hopp. För några år sedan flydde jag på grund av en tro jag inte visste något om och idag sitter jag här och berättar om Gud.

Läs fler artiklar
på efk.se

Tre unga kristna om värnplikt och hopp i en orolig tid

TEXT: KRISTINA SANDIN

FOTO: KRISTINA SANDIN / ADINA NILSSON

De har valt olika vägar. En har gjort lumpen, en studerar fred och konflikt och en är tacksam att hon slapp mönstra. Men alla tre brottas med samma fråga: Vad betyder fred för en ung kristen i dag?

För många unga är fred inte längre bara något man ber om i kyrkan eller hör om på nyheterna. När brevet från Försvarsmakten kommer blir frågan plötsligt personlig. För Hilda Elsander, Harry Eidenskog och Filippa Jirenius rör samtalet om värnplikt mer än bara plikt och politik. Det handlar om hur man följer Jesus i en orolig tid.

Olika vägval

Harry Eidenskog är 22 år och avslutar snart sitt år på Lärjungaskolan på Götabro bibelskola. Efter studenten valde han att göra lumpen och utbilda sig till räddningsgruppchef. För honom var det viktigt att få en roll där han kunde hjälpa människor snarare än bekämpa dem.

– När man utbildar sig till räddningssoldat är det tydligt att man inte gör skillnad på ett svenskt plan eller ett fientligt. Om någon har kraschlandat åker vi dit, säger han.

Harry upplever också att han fick vara med och

visa på Guds rike bland de andra i sin grupp.

– Men jag önskar att jag hade gått bibelskola innan, så att jag hade fått mer praktisk övning i att samtala om min kristna tro.

Hilda Elsander är 20 år och går också Lärjungaskolan. Året hon fyllde 18 kom mönstringsunderlaget hemskickat, vilket väckte tankarna. Hon gjorde inte lumpen men känner igen sig i klivenheten.

– Jag är glad att jag inte behövde göra den, för jag känner inte att jag helt hade kunnat stå

”När man utbildar sig till räddningssoldat är det tydligt att man inte gör skillnad på ett svenskt plan eller ett fientligt.”

Filippa Jirenius

Harry Eidenskog

Hilda Elsander

bakom det. Samtidigt är frågan svår. Det behöver ju finnas människor som försvarar. Kan jag lägga det ansvaret på någon annan? Jag vet inte.

När 24-åriga Filippa Jirenius var i rätt ålder för mönstring hade allmän värnplikt återinförts i Sverige. Men fortfarande kallades inte alla ungdomar och Filippa behövde inte mönstra. I dag studerar hon fred och konflikt på universitetet i Uppsala och har landat i att hon vill bidra till fred på andra sätt.

– Jag har stor respekt för dem som gjort värnplikten. Men jag tror att det finns bättre sätt för mig att vara med och bygga Guds rike, säger hon.

Behov av vägledning

På ett sätt har de tre valt olika vägar, men i samtalet kommer det fram att de i mångt och mycket delar samma resonemang. När de ser tillbaka på sina egna beslut är de överens om att de hade behövt mer hjälp. Inte färdiga svar, men bättre förutsättningar att tänka.

– Vad skulle det innebära att vapenvägra? Vad är vapenfri tjänst? Det är många begrepp som man kanske inte har koll på när man är 17 år och ska fylla i det där formuläret, säger Filippa.

– Ja, det är väl det största problemet: att man är 17 år. Man är för ung, egentligen. Jag är väl fortfarande det. Man är kanske alltid för ung, egentligen, flikar Harry in.

Hilda minns att hon under tonårsbibelskolan fick höra mer om vapenvägran genom frikyrkohistorien.

– För mig var det värdefullt och inspirerande. Det är fint att ta del av den tradition man kommer från.

– Ja, det finns ju väldigt mycket i vår rörelses historia om vapenvägran. Det kan vara bra att veta när man funderar, fyller Filippa i. Harry beskriver beslutet att göra värnplikten som något han fortfarande bearbetar.

– Hos mig är det väl ett ständigt pågående projekt i skallen. Självklart är vi för fred. Man vill ju inte döda någon. Men om det handlar om att försvara ens familj från att dödas? För mig är det kärnan i att frågan är så svår.

”Det behöver ju finnas människor som försvarar. Kan jag lägga det ansvaret på någon annan? Jag vet inte.”

Att bygga fred

De är alla överens om att samtal om fred behövs i församlingarna och är glada för seminarier på temat som hållits på bland annat Torpkonferensen och Bibelfestivalen på ALT på senare år. Filippa önskar att vi i kyrkan också talade mer om hur fred byggs långt innan krig bryter ut.

– Jag vill tro att det går att arbeta för att vi över huvud taget inte hamnar där. Det är det ni gör nu när ni går bibelskola, säger hon och riktar sig till de andra.

– Ni lär er jättemycket om Bibeln, samhället och vad Gud kallar oss till. Det tror jag är en viktig del i att bygga fred, säger hon.

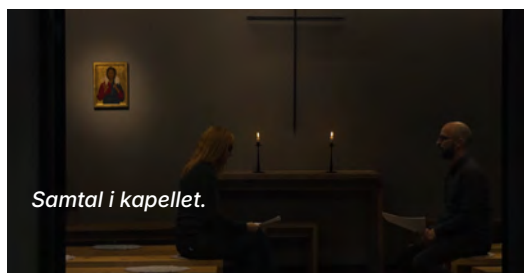

Läs mer på
efk.se/varnplikt

Att bära vapen eller inte? *Det är frågan!*

Det är titeln på ett nytt samtalsmaterial framtaget utifrån ett beslut i Evangeliska Frikyrkans kongress 2024. Detta för att ge församlingar stöd i att hjälpa gymnasieungdomar att reflektera över frågor om vapenanvändning och dödligt våld – i ljuset av Jesus Kristus.

Med fyra filmer finns påföljande frågor och övningar för hjälp till djupare reflektion och bearbetning, som passar för en ungdomskväll eller hemgrupp. Josefin Fållsten, pastor i Immanuelskyrkan Örebro, och Fredrik Wenell, lärare på ALT, har skrivit manus och medverkar i filmerna. Det gör också Ivan från Ukraina och Shireen i Palestina som båda är kristna i krigsdrabbade länder, men som landat i olika slutsatser kring väpnat försvar.

Samtal i kapellet.

Fredrik Wenell, lärare på ALT, har skrivit manus och medverkar i filmerna.

Fredsdiikt

Det finns många som visar vägen,
jag är ofta en av dem
Som pekar och ropar högt, med stora,
säkra ord

Eller gömmer sig och längtar hem,
inte vågar säga emot

Den smala vägen kräver att man viker av
Där ser man varandra i ögonen,
där stannar man kvar
Man lyssnar och vill förstå, delar bördor,
och ibland nog tårar också

De ska se hur ni älskar varandra –
men var är kärleken?
Den som ska bli ett vittnesbörd för dem –
hur ska de se den?

Hur ska de se honom?

Fridens furste, Jesus Kristus
Han som ger gåvan att förlåta
till bittra, sorgsna hjärtan
Han som ger mod att älska
även när det kostar på och smärtar

Han som är vår fred
Som går före oss på vägen
Gör oss till en rörelse av människor
Som inte ger upp hoppet men inte
heller ger igen

En rörelse av människor
Som likt sin Herre valt en annan väg
Där modig försoning skapar färger
Som ger glimtar av en annan värld

En rörelse av människor
Som ber för dem som sårar som om
det var en vän
Som ser längre än sitt eget
Tar emot Guds kärlek och ger den
vidare igen

Så för han oss tillsammans
Han som river murar och formar oss till en
Han som härskar genom fridens makt
Gör oss till hans tempel, sitt eget heliga
hem

De ska se hur ni älskar varandra –
men var är kärleken?
Han som är vår fred
Han går före oss och visar vägen
Gud o Gud, vi ber att fler ska hitta den

Hanna Roberthson

Den här dikten publicerades först i skriften
Att följa Fredsfursten, som finns att läsa på
efk.se/fred

Så pratar du med barn om krig och fred

TEXT: ULRIKA ERNVIK FOTO: PRIVAT

Att prata med barn om den oro och de tankar de har behöver inte vara svårt eller komplicerat. I grunden handlar det om att vara närvarande. Det säger Ulrika Ernvik, socionom och legitimerad psykoterapeut. Här ger hon åtta tips till dig som är förälder eller möter barn i ditt arbete.

Barn funderar. De jobbar intensivt på att försöka förstå och behärska den värld de hamnat i. De har en nyfikenhet och ett inre driv att ta reda på vad de behöver veta för att navigera och hantera livet. Först utforskar de och försöker förstå den lilla världen: familjen, hemmet, förskolan och de vuxna och barn som de möter. Men allteftersom barnet växer ökar också behovet att förstå den större världen: det som händer andra barn och vuxna på andra håll i världen, det som har hänt tidigare i barnets värld och hur det påverkat barnets livssituation, och det som kan hända men ännu inte hänt.

Barn snappar upp information på en mängd sätt från många olika källor och skapar sedan sina slutsatser utifrån sina begränsade kunskaper och erfarenheter. I den processen behöver barn tillgång till trygga vuxna som kan hjälpa dem att sortera bland all information, utforska hur trovärdig informationen är, skapa en bild som är så realistisk som möjligt och sedan utveckla

strategier som blir till en hjälp för barnet att hantera informationen och de känslor som väcks. Det viktigaste för barn är att veta att de inte är ensamma, varken med sina funderingar eller utifall något skulle hända. Barn klarar det mesta om de vet att de har tillgång till trygga vuxna som är med dem och ger dem det stöd de behöver.

Ulrika Ernvik
är socionom
och legitimerad
psykoterapeut.

Läs Ulrikas text om
rädslans makt och omakt i
skriften Att följa Fredsfursten
på efk.se/fred

Kan man stoppa
ett krig?

Varför finns
det krig?

Tänk om det
blir krig här...

ÅTTA TIPS I OROLIGA TIDER

1 Följ barnet i barnets funderingar. Utgå från det barnet vet och vill veta mer om.

2 Visa att det är okej att prata om det som är svårt.

3 Om barnet är oroligt för något, fundera på hur ni tillsammans kan aktivera er. När vi gör något minskar oron. Kanske kan ni ta reda på mer fakta och göra en utställning, skriva brev och insändare tillsammans, måla bilder, skriva låtar och koreografera danser, samla andra i demonstrationer och till körer eller göra någon form av volontärbete.

4 I stället för att prata om svåra saker precis innan läggdags, försök att hitta en tid tidigare på dagen, gärna då ni har möjlighet att röra på er samtidigt som ni pratar. Begränsa tiden.

5 Avsluta orosamtal med en fråga som leder in i trygghet och glädje, till exempel: "Om det skulle hända, vem skulle du vilja kom för att hjälpa oss, och vad skulle den säga och göra?" En fantiserad tröstebild aktiverar samma nervbanor i hjärnan som om det som händer i tröstebilden skulle vara verkligt.

6 Förbered er och träna på situationer ni kan hamna i som känns skrämmande. Om vi har strategier och vet vad vi ska göra blir det mindre skrämmande.

7 Visa och berätta vad du som vuxen gör för att klara av att leva i den tid som nu är, till exempel hur du kämpar mot orättvisor, hur du skapar en vardag med rutiner, vad du kommer göra om något händer och hur du hittar andra att dela både oro och kamp med.

8 Sjung, dansa, lek, spela fotboll, var ute i naturen, sitt runt elden – allt som bidrar till upplevelser av tillhörighet, glädje och kraft hjälper både barn och vuxna i oroliga tider.

Församlingspraktiker för fredens väg

Kan vanliga församlingspraktiker bli del av en fredsskapande process? På vilket sätt kommer vårt lärjungaskap till uttryck i en värld kantad av krig och konflikt? Julia Forsberg, pastor och föreståndare i Centrumkyrkan, Finspång, ger i ett kapitel i EFKs skrift *Att följa Fredsfursten* konkreta exempel på hur sådant som vi gör varje vecka i våra församlingar kan bidra till att skapa fred, även när vi inte tänker på det.

Ett exempel som lyfts är fridshälsningen. Julia skriver "Att hälsa på någon med Guds frid kan vara början på ett ögonöppnande, en praktik som hjälper oss att se något som redan finns där och som längtar efter att förmedlas, levas och tas emot - Guds frid."

Läs hela Julias kapitel

Församlingen - en fredsskapande gemenskap på efk.se/fred.

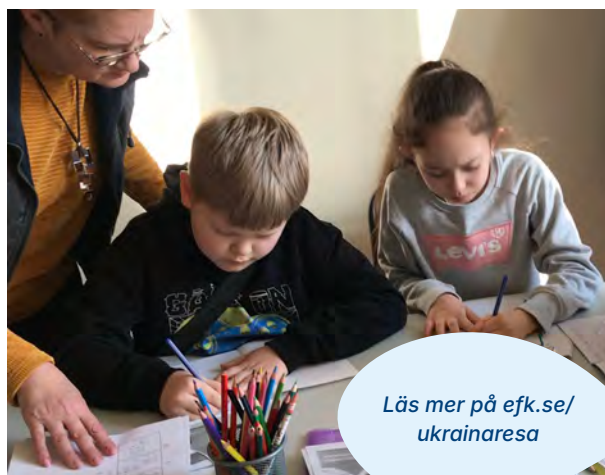
Fredsvänner sökes – nytt ekumeniskt nätverk bildat

I det nystartade ekumeniska nätverket *Fredsvän - kristet nätverk för fred* vill man arbeta för och bidra till mer fred i världen utifrån en kristen fredsteologi och fredspraktik. Genom att utbilda, bygga nätverk, ge rådgivning, synliggöra och opinionsbilda vill man verka till fördjupad efterföljelse av Jesus Kristus.

Thomas Arvidsson, Aneby Baptistförsamling, var med den i arbetsgrupp som tog fram EFKs skrift *Att följa Fredsfursten*. Han är också en av initiativtagarna till Fredsvän.

– Vi hoppas att nätverket ska växa och på så sätt kunna bidra till att fred och försoning blir en än mer central del av våra kyrkors budskap, säger Thomas. *Läs mer på fredsvan.se*

Följ med till Ukraina i höst!

Läs mer på efk.se/ukrainaresa

Sedan början av 2026 stöttar vi en ukrainsk kristen organisation som arbetar med psykosocialt stöd, utdelning av mat och förnödenheter till de mest krigsdrabbade. Nu finns möjligheten för oss som rörelse att besöka och lära känna dem! 11–15 september åker vi till sydvästra Ukraina via Budapest, Ungern, tillsammans med erfaren personal från vår partnerorganisation Hungarian Baptist Aid. Tillsammans kan vi komma med uppmuntran och hopp mitt i en mycket svår tid!

*Mer info på efk.se/ukrainaresa
Anmälan senast 23 juni!*

Torp

2026
RELIGIÖSA FÖRENINGEN
KONFERENSEN

TALARE

TOMAS SJÖDIN

MIKAEL HALLENIUS

ELISABETH ÅGREN
ØYVIND THOLVSEN

JANSEN COSTA

KERSTIN ODERHEM

ÅSA MOLIN
HENRIK STEEN

CAROLINE MELLBLOM

ARTISTER

JOSEFINE FRANKNER
& PELLE ANKARBERG

SKÄRGÅRDSSÅNG

MERCY GOSPEL
& ÖSTGÖTABRASS

ONE WAY BROTHERS

LEWI BERGRUD

SAMUEL LJUNGBLAHD,
AHLGREN'S KAPELL
& SAMUEL EDSMYR

PER-ERIK HALLIN

Ljft plick ken

MIDSOMMARVECKAN

15 - 21

vi ses

JUNI

SEDAN 1887

GUDSTJÄNSTER, BÖN & LOVSÅNG, GLASS, JESUS, LANTLUFT, SEMINARIER, GEMENSKAP, BARNENSTORP, FIKA, GLÄDJE, TONÅRSTORP, SILL & POTATIS, BIBELSTUDIER, CAMPINGSTOLAR, KONserter, HAPPENINGS OCH MYCKET MER...

ARRANGÖR

SAMARBETSPARTNERS

WWW.TORPKONFERENSEN.NU
VI FINNS PÅ FACEBOOK, INSTAGRAM & YOUTUBE (@TORP2026)

”Det handlar inte bara om överlevnad, utan om att bygga upp sina liv igen”

TEXT: KRISTINA SANDIN FOTO: HBAID OCH TCBF

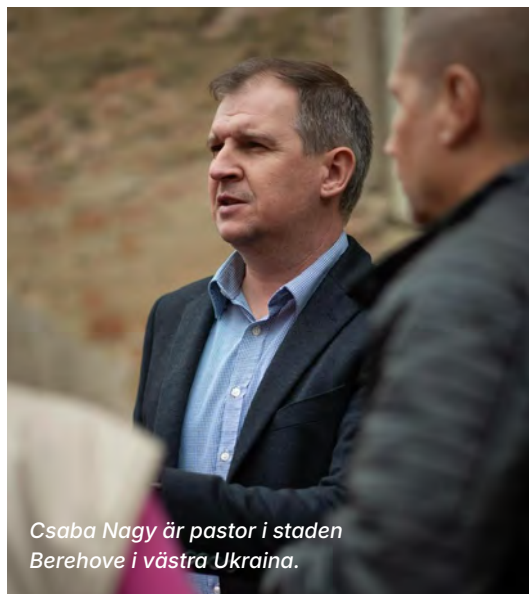
Drygt fyra år har gått sedan Rysslands invasion av Ukraina. Sedan dess har var tredje ukrainare tvingats fly sitt hem och 13 miljoner människor är idag i akut behov av humanitärt stöd. Många har sökt sig till de västliga delarna av landet, som varit mer förskonade från de värsta stridigheterna. I staden Berehove möter pastor Csaba Nagy människor som lämnat allt och här får en chans att bygga upp sina liv igen.

– För människorna som flytt hit är det dagliga livet fyllt av osäkerhet och utmaningar. De flesta har kommit hit från östra Ukraina, på flykt från krig, raket- och drönarattacker. Många tvingades lämna sina hem över en natt och förlorade nästan allt de hade, berättar Csaba.

Innan kriget bodde drygt 23 000 personer i Berehove. Idag har staden tagit emot omkring 200 000 interna flyktingar. Fyra år in i kriget är de mest akuta behoven fortsatt humanitära: skydd, mat, hygienartiklar och medicinsk vård.

– De flesta internflyktingar anländer med nästan ingenting, så omedelbar hjälp är avgörande i den akuta fasen, säger Csaba.

Men med tiden förändras behoven något. Allt större vikt läggs vid att stötta internflyktingar med långsiktiga lösningar: bostäder, arbete och tillgång till skola.

Csaba Nagy är pastor i staden Berehove i västra Ukraina.

Fortfarande är behovet av mat och förnödenheter stort.

– Det finns också ett växande behov av emotionellt och psykologiskt stöd, eftersom många har upplevt djupa trauman. Nu behöver vi därför ha dubbelt fokus: vi måste svara på omedelbara behov samtidigt som vi hjälper människor att bygga upp självständiga och stabila liv igen.

Därför arbetar den ungerska organisationen Hungarian Baptist Aid (HBAid) och den ukrainska organisationen Transcarpathia Baptist Foundation (TCBF) för att stötta interna flyktingar med både psykosocialt stöd och utdelning av matpaket och andra förnödenheter.

– Omedelbart efter invasionen stöttade vi akutinsatser via Europeiska baptist-federationen (EBF) och Ukrainska baptistunionen, men vi inser att behoven förändras och har under en tid sökt efter ett mer långsiktigt partnerskap. Därför är vi glada att under det här året ha inlett ett samarbete med HBAid och TCBF, berättar Isabelle D, som är tf programledare för EFKs internationella mission och också ansvarig för flyktingfrågor i regionen.

”Det här arbetet kan inte göras ensam. Vi bär bördorna tillsammans och firar små segrar tillsammans. Det bär oss i de svåraste stunderna.”

Fått hoppet tillbaka

Att se någon resa sig från total förlust och börja gå framåt, även i små steg, är djupt uppmuntrande, berättar Csaba. Han minns en mamma som kom från östra Ukraina, från staden Bakhmut i Donetsk-regionen, med sina två barn efter att deras hem träffats av en raket. De hade förlorat allt.

– De första dagarna stöttade vi med mat, hygienartiklar och skydd, och senare hjälpte vi dem att hitta en mer permanent bostad, skola och

jobb. Några månader senare var bilden en helt annan. Barnen hade fått nya vänner, mamman arbetade, och även om de fortfarande saknade så mycket hade de fått tillbaka hoppet för framtiden. Berättelser som denna visar tydligt att det stöd vi ger genom våra svenska bröder och systrar inte bara hjälper människor att överleva, utan också ger dem en verklig chans att bygga upp sina liv igen.

Bär bördorna tillsammans

Csaba och teamet som arbetar i projektet möter människor på flykt varje dag. Östra delarna av Ukraina utsätts regelbundet för aggressiva attacker från Ryssland och försök till fredsförhandlingar har hittills varit fruktlösa. Hur behåller man hoppet i ett krig som inte visar tecken på att ta slut? Csaba säger att det inte bara är en källa som ger styrka när det är som svårast, utan flera. Bland annat är församlingsgemenskapen och teamet viktiga.

– Det här arbetet kan inte göras ensam. Vi bär bördorna tillsammans och firar små segrar tillsammans. Det bär oss i de svåraste stunderna.

Csaba berättar att det för honom som pastor och Kristi efterföljare är viktigt att inte bara erbjuda fysisk hjälp utan också dela Guds ord med dem som behöver det.

– Om och om igen ser vi att även i den djupaste hopplösheten ger Gud styrka, tröst och verkligt hopp till människors hjärtan.

– Och kanske viktigast av allt: när vi ser förändring – när en familj hittar ett hem igen, ett barn som ler igen – påminns vi om att det vi gör har betydelse och att hoppet inte försvinner, inte ens under de svåraste omständigheterna.

Var med och
ge hopp för
Ukraina!

Läs mer och
stöd arbetet på
efk.se/ukraina

Kalender

Mer info på
efk.se/kalender

15–21 juni Torpkonferensen 2026 Torpkonferensen är EFKs egen konferens och pågår under midsommarveckan.	18–21 juni Midsommar på Arnemarksgården Välkommen till årets midsommarkonferens i Arnemark!	19–21 juni Midsommarkonferens Dalagården 2026 Midsommarkonferensen startar på midsommarafton kl 11:00.	
28 juni–12 juli Tonårsbibelskolan Flahult Här vill vi att varje ungdom ska få upptäcka glädjen i att följa Jesus och fördjupa sin relation med Honom.	6–19 juli Tonårsbibelskolan Götabro Här ser vi varje år unga människor växa i tro på Jesus. Det är en plats för gemenskap, att bli tagen på allvar och en plats att gräva djupare.	6–17 juli Tonårsbibelskolan Bosarp Tonårsbibelskolan vill vara en plats dit ungdomar kan komma och få uppleva att det är fullkomligt okej att vara sig själv.	6–12 juli Tonårsbibelskolan Dalagården En plats för gemenskap, att bli tagen på allvar och gräva djupare. Under en hel vecka finns tid att umgås, undervisas och få praktisera tron på en trygg plats.
17–26 juli Tonårsbibelskolan Norrmjöle För dig som längtar efter att lära känna Gud ännu bättre och vill avsätta två veckor under sommaren till detta och dessutom lära känna vänner för livet!	20–29 juli Tonårsbibelskolan Liljeholmen Här kan du under tre somrar lära känna Jesus på djupet, låta det ta form i dig och uppleva Jesu kärlek.	2–5 augusti Selah - läger för unga vuxna på Ralingsåsgården Selah är ett hebreiskt ord som används i Bibeln för att signalera paus, att stanna upp och reflektera och att prisa Gud.	
11–15 september Följ med till Ukraina i höst Besök vår partner i sydvästra Ukraina med oss! Sen början av 2026 stöttar vi en ukrainsk kristen organisation som arbetar med psykosocialt stöd, utdelning av mat och förnödenheter till de mest krigsdrabbade. Nu finns möjligheten att lära känna dem och se arbetet vi stödjer.		15 september kl 19.00 (digitalt) Rum för samtal: Hur kan man öka givandet till församlingen? Många församlingar brottas idag med ett givande som minskar. Hur kan man vända den trenden?	
24 september Samtalsdag kring äktenskapet, Örebro Välkommen till en samtalsdag kring äktenskapet för ledare och pastorer.			

Bön för EFKs nya ledartrio: nyvalda missionsdirektorn Linnea Åberg och biträdande missionsdirektorer Markus Sand och Magnus Alphonse.

Över 500 personer samlades för EFKs kongress

509 deltagare, varav 450 ombud, från 119 församlingar hade tagit sig till Ryttagårdskyrkan i Linköping för årets kongress.

Vi fick tillsammans blicka tillbaka på 2025, ta emot hälsningar från internationella partnerkyrkor och välkomna två nya församlingar in i EFK: Selah hemkyrka i Örebro, som är en sammanslagning av Eklesia och Kingdom House, och Västerås hemkyrka, som startade med en Alphakurs och som ser människor komma till tro och hitta ett hem i församlingsgemenskapen.

På dagordningen stod även val av missionsdirektor, ändringar i EFKs stadgar och frågor om EFKs äktenskapssyn. Det sistnämnda gav ett längre samtal där olika röster hördes. En del uttryckte trygghet med EFKs äktenskapssyn, andra önskade större tydlighet i vad äktenskapssynen innebär för församlingarna i rörelsen, samt behov av andra forum att hantera teologiska frågor. Styrelsen poängterade att EFK har en äktenskapssyn, att äktenskapet ingås mellan en man och en

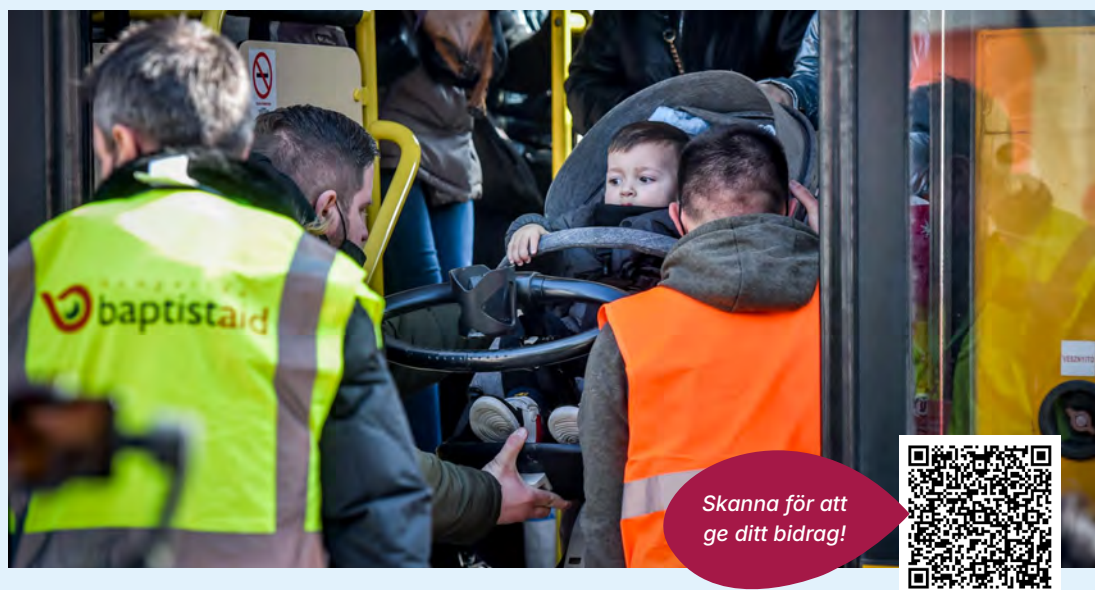
kvinna. Kongressen beslutade att ge styrelsen i uppdrag att vid nästkommande revidering av tro och självförståelsedokumentet beakta beslutet rörande EFKs äktenskapsyn som togs i kongressen 2024.

– EFK står stadigt och tryggt i den äktenskapssyn som vi har formulerat och som bekräftades för två år sedan – att äktenskapet är ett förbund instiftat av Gud mellan en man och en kvinna. Det gäller fortsatt och det som diskuterades på kongressen var framför allt hur man hanterar avsteg som görs från denna äktenskapssyn, säger Markus Sand, ny biträdande missionsdirektor.

På kongressen presenterades ett förtydligande material om äktenskapet utifrån en motion för två år sedan. Rörelsens pastorer bjuds också in till en samtalsdag i september och senare under året kommer Sverigeprogrammet att presentera verktyg för hur man kan arbeta med de här frågorna i församlingen.

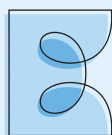
Läs mer på
efk.se

Nästan 120 miljoner människor är på flykt

Bakom varje siffra finns en människa som tvingats lämna sitt hem.
Genom Evangeliska Frikyrkans arbete får familjer på flykt akut hjälp, trygghet och hopp om en ny framtid.

Din gåva gör skillnad i Ukraina, Syrien och Libanon. Din gåva bidrar till mat, skydd, psykosocialt stöd och trygga platser för barn.

EVANGELISKA
FRIKYRKAN

90 SVENSK
KONTO INSAMLINGS
KONTROLL